

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2023 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	Sędzia Sądu Okręgowego Ewa Malinowska
Protokolant –	Sekretarz sądowy Joanna Nande

po rozpoznaniu 18 kwietnia 2023 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania **Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w B.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w B. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 21 września 2021 r. Nr (...)

1. oddała odwołanie;

2. zasądza od Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w B. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 (siedemset dwadzieścia) złotych z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Ewa Malinowska

XVII AmE 268/21

UZASADNIENIE

Decyzją z 21 września 2021 r. Nr (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 56 ust. 2, ust. 3 i ust. 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716 ze zm.; dalej: ustawa) oraz na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 ze zm.), w związku z art. 30 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej Miejskiemu Przedsiębiorstwu (...) Sp. z o. o. z siedzibą w B. (dalej: „Przedsiębiorca”), posiadającemu koncesję na wytwarzanie ciepła, udzieloną decyzją Prezesa URE z dnia 5 listopada 1998 r. Nr (...) ze zm., z terminem jej obowiązywania do dnia 15 listopada 2025 r., orzekł, co następuje:

1) Przedsiębiorca naruszył postanowienie art. 10 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, nie przestrzegając obowiązku utrzymywania zapasów paliw w ilości zapewniającej utrzymanie ciągłości dostaw ciepła do odbiorców, określonej zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 1 lit c rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 lutego 2003

r. w sprawie zapasów paliw w przedsiębiorstwach energetycznych (Dz. U. z 2003 r. Nr 39, poz. 338 ze zm.; dalej: „rozporządzenie”). Niedobór stanu zapasów paliw w miejscu wytwarzania ciepła wyniósł:

- na dzień 4 listopada 2019 r. 598,87 Mg,
- na dzień 15 listopada 2019 r. 412,37 Mg,
- na dzień 29 listopada 2019 r. 411,55 Mg,
- na dzień 5 grudnia 2019 r. 417,90 Mg,

w eksploatowanej przez niego kotłowni zlokalizowanej w B. przy ul. (...) w dniach: 4 listopada 2019 r, 15 listopada 2019 r, 29 listopada 2019 r. oraz 5 grudnia 2019 r.

2) za działanie opisane w punkcie 1 wymierzył Przedsiębiorcy łączną karę pieniężną w kwocie 20 000 zł.

(decyzja k. 6-17)

Powód Miejskie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. w B. wniósł odwołanie od tej decyzji zaskarżając ją w całości. Zaskarżonej decyzji zarzucił:

1. naruszenie art. 56 ust. 1 pkt 2 PE poprzez jego błędne zastosowanie i uznanie, że powód nie przestrzegał obowiązku utrzymywania zapasów, o którym mowa w art. 10 ust. 1 PE w sytuacji, gdy obowiązek ten był zrealizowany poprzez utrzymywanie zapasów paliw w jednym centralnym magazynie znajdującym się w sąsiedztwie dwóch jednostek wytwórczych, w tym w odległości około 2000 m od kotłowni położonej przy ul. (...) w B.,

2. art. 56 ust. 6 ustawy PE przez błędne zastosowanie i ustalenie wysokości kary pieniężnej bez uwzględnienia stopnia szkodliwości czynu, stopnia zawinienia oraz dotychczasowego zachowania powoda i jego możliwości finansowych.

Zarzucając powyższe wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości lub jej zmianę w części dotyczącej kary i wymiarzenie jej na poziomie 1000 zł.

(odwołanie k. 18-25)

Pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

(odpowiedź na odwołanie k. 40-44)

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Powód Miejskie Przedsiębiorstwo (...) w B. posiada koncesję na wytwarzanie ciepła udzieloną decyzją Prezesa URE Nr (...)ze zm. z terminem jej obowiązywania od 5 listopada 1998 r. do 15 listopada 2025 r. Jest on zatem przedsiębiorstwem energetycznym w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy PE do którego ma zastosowanie przepis art. 10 ust. 1 PE, zgodnie z którym przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej lub ciepła jest obowiązane utrzymywać zapasy paliw w ilości zapewniającej utrzymanie ciągłości dostaw energii elektrycznej lub ciepła do odbiorców, z zastrzeżeniem ust. 1a-1d (bezsporne). Zgodnie z art. 10 ust. 1a PE 1a. przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, może obniżyć ilość zapasów paliw poniżej wielkości określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia ciągłości dostaw energii elektrycznej lub ciepła, w przypadku:

1) wytworzenia, na polecenie właściwego operatora systemu elektroenergetycznego, energii elektrycznej w ilości wyższej od średniej ilości energii elektrycznej wytworzonej w analogicznym okresie w ostatnich trzech latach, lub

- 2) nieprzewidzianego istotnego zwiększenia produkcji energii elektrycznej lub ciepła, lub
- 3) wystąpienia, z przyczyn niezależnych od przedsiębiorstwa energetycznego, nieprzewidzianych, istotnych ograniczeń w dostawach paliw zużywanych do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła.

Ponadto zgodnie z art. 10 ust.1e. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane informować:

- 1) operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub operatora systemu połączonego elektroenergetycznego o zużyciu i stanie zapasów paliw zużywanych do wytwarzania energii elektrycznej w źródłach przyłączonych do sieci przesyłowej lub koordynowanej sieci 110 kV; informacja ta jest przekazywana wraz z informacją o stanie urządzeń wytwórczych;
- 2) Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o obniżeniu ilości zapasów paliw poniżej wielkości określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 6 oraz o sposobie i terminie ich uzupełnienia wraz z uzasadnieniem.

Informację, o której mowa w ust. 1e pkt 2, przedsiębiorstwo energetyczne przekazuje w formie pisemnej najpóźniej w trzecim dniu od dnia, w którym rozpoczęto obniżanie ilości zapasów paliw poniżej wielkości określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 6. (art. 10 ust. 1f)

Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 1 lit c rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 lutego 2003 r. w sprawie zapasów paliw w przedsiębiorstwach energetycznych (Dz. U. z 2003 r. Nr 39, poz. 338 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania decyzji zapasy węgla kamiennego w źródłach wytwarzania ciepła powinny być utrzymywane przez powoda w ilości odpowiadającej co najmniej trzydziestodobowemu zużyciu, jeżeli zapasy węgla kamiennego znajdują się w miejscu składowania sąsiadującym z miejscem wytwarzania energii.

Zgodnie z § 4 tego rozporządzenia zapasy, z zastrzeżeniem § 2 ust. 1a i 2, gromadzi się w magazynach, zbiornikach i na składowiskach sąsiadujących z miejscem wytwarzania energii, w sposób zapewniający:

- 1) bezpieczeństwo osób i składowania;
- 2) ochronę środowiska;
- 3) składowanie i pobieranie paliw w sposób ciągły w ciągu całego roku.

Pismem z dnia 31 października 2019 r., Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (dalej: „Prezes URE”), działając na podstawie art. 28 w związku z art. 10 ust. 1 ustawy - w ramach prowadzonego cyklicznie monitoringu - zwrócił się do grupy Przedsiębiorstw energetycznych, w tym do Przedsiębiorcy, o przedstawienie informacji dotyczących realizacji obowiązku utrzymywania zapasów paliw w ilości zapewniającej utrzymanie ciągłości dostaw ciepła do odbiorców, określonej zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 1 lit. c rozporządzenia. Przedsiębiorca został zobligowany do przekazania powyższych informacji - według stanu na dzień 4 listopada 2019 r. - na formularzu pt. Informacja o posiadanych zapasach paliw wg stanu na dzień 4 listopada 2019 r." dla każdego z miejsc wytwarzania ciepła eksploatowanych przez Przedsiębiorcę w ramach wykonywania koncesjonowanej działalności gospodarczej. W odpowiedzi na ww. wezwanie przedsiębiorca nadesłał informacje, które stały się podstawą wszczęcia postępowania administracyjnego w dniu 28 lutego 2020 r., w sprawie wymierzenia mu kary pieniężnej w związku z ujawnieniem nieprawidłowości polegających na nieprzestrzeganiu obowiązku utrzymywania zapasów paliw (tj. węgla kamiennego) w ilości zapewniającej utrzymanie ciągłości dostaw ciepła do odbiorców, określonej zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 1 lit. c rozporządzenia poprzez nieprzestrzeganie obowiązku utrzymywania zapasów paliw, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy, nieuzupełnianie ich w terminie, o którym mowa w art. 10 ust. 1b ustawy, obniżanie ich w innych przypadkach niż wymienione w art. 10 ust. 1a ustawy, nieprzekazywanie informacji, o których mowa w art. 10 ust. 1e ustawy. (pismo k.1 akt adm.)

Na podstawie informacji nadesłanych przez powoda pismem z dnia 29 listopada 2019 r. (k. 4-9 akt adm.) i 29 czerwca 2020 r. (k.36 akt adm.) Prezes URE ustalił, że w przypadku kotłowni zlokalizowanej przy ul. (...) w B., że na dzień: 4

listopada, 15 listopada 2019 r., 29 listopada 2019 r. oraz 5 grudnia 2020 r. Przedsiębiorca nie utrzymywał wymaganych zgodnie z rozporządzeniem zapasów paliw, zaś jego niedobory na ww. dni wynosiły odpowiednio: 598,87 Mg ,412.37 Mg. 411.55 Me. 417.90 Mg.

Powód w trakcie postępowania administracyjnego utrzymywał (pismo k. 13-16, 27, 36 akt adm.), powołując się na treść § 4 rozporządzenia, że należy przyjąć, że zapasy paliwa były utrzymywane w sąsiedztwie kotłowni wskazując, że były one zgromadzone w odległości około 2 km od miejsca wytwarzania ciepła. Rację ma pozwany wskazując na to, że magazyn główny węgla dla kotłowni znajdował się w bezpośrednim sąsiedztwie drugiej kotłowni wykorzystywanej przez powoda która znajdowała się przy ul. (...), natomiast odległość z tego magazynu do kotłowni przy ul. (...) to odległość około 2 km. Powód utrzymywał jednak, że należy przyjąć że węgiel ten znajdował się na składowisku sąsiadujący z miejscem wytwarzania energii. W ocenie Sądu rację ma pozwany, że odległość ta wyklucza możliwość przyjęcia, że spełnione zostało kryterium sąsiedztwa z miejscem wytwarzania ciepła. Zgodzić należy się z pozwanym, że przepisy dotyczące obowiązku utrzymywania zapasu paliw mają na celu zapewnienie maksymalnego bezpieczeństwa ciągłości dostaw energii elektrycznej lub ciepła do odbiorców poprzez wyeliminowanie konieczności transportu paliwa do miejsca wytwarzania ciepła. W ten sposób zatem należy interpretować kryterium sąsiedztwa użyte w rozporządzeniu. Z całą pewnością zapasy paliwa zgromadzone w odległości 2 km od miejsca wytwarzania ciepła wymagają zorganizowania transportu zanim możliwe będzie ich użycie w źródle spalania. Zatem Prezes URE trafnie przyjął, że jako zapasy można potraktować jedynie tę część węgla, która zgromadzona była w kotłowni przy ul. (...).

W Rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska zmieniającym rozporządzenie w sprawie zapasów paliw w przedsiębiorstwach energetycznych z dnia 24 października 2022 r. (Dz.U. z 2022 r. poz. 2213), które weszło w życie 28 listopada 2022 r. wprowadzono zmiany mające na celu zapewnienie „odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa energetycznego kraju polegającego na ciągłości dostaw energii elektrycznej i ciepła do wszystkich odbiorców energii elektrycznej i ciepła” (z uzasadnienia projektu rozporządzenia). W rozporządzeniu tym określono m. in, że zapasy utrzymuje się w miejscu składowania znajdującym się w odległości nie większej niż 10 km od miejsca wytwarzania energii.

Zgodnie jednak z § 2 przepisów nowelizacyjnych do przeprowadzania kontroli stanu zapasów rozpoczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe. Zgodnie zaś z § 3 tego rozporządzenia:

1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem ciepła, w tym ciepła wytwarzanego w kogeneracji, utrzymuje zapasy paliw na warunkach określonych w § 2 i § 3 rozporządzenia zmienianego w § 1 w brzmieniu dotychczasowym do dnia 31 maja 2023 r.
2. Do przeprowadzania kontroli stanu zapasów paliw utrzymywanych przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, do dnia 31 maja 2023 r. stosuje się § 5 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia zmienianego w § 1 w brzmieniu dotychczasowym.

W uzasadnieniu projektu rozporządzenia wskazano, że projekt jest efektem obserwacji oraz analizy przyczyn powstania problemu braku utrzymania zapasów obowiązkowych paliw przez przedsiębiorstwa energetyczne, na poziomie określonym w obecnie obowiązującym rozporządzeniu, który miał miejsce w sezonie grzewczym 2021/2022, w celu przeciwdziałania wystąpieniu ponownie takiej sytuacji. W ww. okresie część przedsiębiorstw energetycznych, głównie z przyczyn zewnętrznych, uchybiła obowiązkowi utrzymania zapasów paliw, magazynowanych na potrzeby wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła, na poziomie zapewniającym ciągłość ich dostaw do odbiorców.

Wskazano tam również, że projektowana zmiana rozporządzenia stanowi również odpowiedź na sytuację geopolityczną - wprowadzony ustawą z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (Dz. U. poz. 835) zakaz importu węgla kamiennego z Federacji Rosyjskiej oraz rekomendacje Zespołu Kryzysowego do spraw monitorowania zagrożeń w sektorze elektroenergetyki i gazu.

W ocenie Sądu zmiany związane były głównie ze szczególną sytuacją na rynku paliw i problemami z realizacją obowiązków nałożonych na przedsiębiorstwa energetyczne i nie można oceny prawnej przepisów w sprawie niniejszej dokonywać przez pryzmat późniejszych zmian dokonanych w sytuacji związanej z kryzysem energetycznym w sezonie grzewczym 2021/2022.

Ponadto rację ma pozwany, że stosowanie analogii odnoszących się do węgla brunatnego jest nieuprawnione, bowiem tego surowca dotyczą inne regulacje niż w odniesieniu do węgla kamiennego.

Stosownie do art. 32 ust. 1 pkt 4 PE, wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami ciekłymi wymaga uzyskania koncesji. Fakt reglamentowania określonej działalności oznacza poddanie jej szczególnym rygorom ze względu na konieczność ochrony pewnych dóbr oraz swoistą gwarancję Państwa, że działalność ta będzie prowadzona zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 2 PE karze pieniężnej podlega ten, kto: nie przestrzega obowiązku utrzymywania zapasów paliw, o którym mowa w art. 10 ust. 1, lub nie uzupełnia ich w terminie, o którym mowa w art. 10 ust. 1b lub 1c, obniża je w innych przypadkach niż wymienione w art. 10 ust. 1a, lub nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 10 ust. 1e.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem odpowiedzialność ponoszona na podstawie art. 56 ustawy ma charakter obiektywny i wypływa z samego faktu naruszenia przepisów, nie jest przy tym oparta na zasadzie winy.

Zgodnie z art. 56 ust. 3 wysokość kary pieniężnej za to naruszenie w przypadku działalności koncesjonowanej nie może być niższa niż 10 000 zł i nie może być wyższa niż 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

Z kolei art. 56 ust. 6a PE daje Prezesowi Urzędu możliwość odstąpienia od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek. Istotne jest przy tym, że obie ww. przesłanki muszą zostać spełnione łącznie. Nadto, należy podkreślić, że skorzystanie z instytucji odstąpienia od wymierzenia kary nie ma charakteru obligatoryjnego, gdyż decyzję o jej zastosowaniu pozostawiono uznaniu Prezesa URE.

W ocenie Sądu – wbrew stanowisku prezentowanemu w odwołaniu - w danym przypadku brak było podstaw do zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia kary, o której mowa w art. 56 ust. 6a PE. Rację ma pozwany, że nie można więc mówić w tym przypadku o spełnieniu przesłanki „zaprzestanie naruszania prawa”. O braku zapasów węgla w dniu 4 listopada 2019 r. Prezes URE dowiedział się w konsekwencji wezwania Przedsiębiorcy do wypełnienia formularza dot. zapasów paliw oraz analizy przekazanych przez Przedsiębiorcę materiałów. Ponadto w toku postępowania administracyjnego ujawniono, że niedobór zapasów paliw w kotłowni w B. przy ul. (...) nie miał charakteru incydentalnego, lecz wystąpił czterokrotnie.

Ponadto nie można przyjąć, jak chce tego powód, że szkodliwość czynu była znikoma. Obowiązek utrzymywania zapasów wynikający z przepisów prawa ma na celu zapewnienie ciągłości dostarczania ciepła czy energii. odbiorców co z kolei służyć ma realizacji jednego z celów ustawy, tj. zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego [por. art. 1 ust. 2 ustawy), informacje o realizacji obowiązku utrzymywania zapasów paliw przez obowiązane podmioty mogą mieć wpływ na podjęcie przez Radę Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw energii, decyzji o wprowadzeniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (art. 11 ust. 7 w zw. z art. 11 ust. 1 ustawy). Dobro chronione w tym wypadku wyklucza przyjęcie znikomej szkodliwości czynu.

Sąd podziela stanowisko pozwanego, że uwzględnił on w sposób prawidłowy wszystkie dyrektywy wymiaru kary o których mowa w art. 56 ust. 6 PE. Oceniając stopień zawinienia Prezes URE trafnie uwzględnił to, że przedsiębiorca jako profesjonalista szczególnego rodzaju wykonujący koncesjonowaną działalność gospodarczą powinien znać i respektować przepisy w szczególności tych, które odnoszą się do bezpieczeństwa energetycznego Państwa.

W ocenie Sądu, powód nie przedstawił okoliczności, które skutecznie podważyłyby wymiar nałożonej na niego kary za zarzucany mu czyn. Zważywszy na wysokość przychodu, osiągniętego przez powoda w roku 2020 - (...) zł (formularz k. 135) oraz maksymalną wysokość kar, jakie mogły być wymierzone w danym przypadku, orzeczona kara nie są nadmiernie dolegliwa, nie wpłynie na kondycję finansową powodowej Spółki, a jednocześnie jest adekwatna do pozostałych przesłanek wymiaru kary. Jednocześnie sankcja ta stanowi na tyle odczuwalną dolegliwość, że pozwoli na zrealizowanie przypisywanych im funkcji, tj. funkcji prewencyjnej, wychowawczej, i represyjnej, z akcentem położonym na pierwszą z nich. Słusznie pozwany wskazuje na to, że maksymalny niedobór zapasów paliw wystąpił w dniu 4 listopada 2019 r. i wynosił 598,87 Mg. (93,55%), minimalny niedobór wystąpił natomiast w dniu 5 grudnia 2019 r. 417,90 Mg. (59,84%), procentowy średni udział niedoboru na badane dni wynosił 76,69%. Wymierzona kara łączna 20.000 zł stanowi (...) przychodu z działalności koncesjonowanej w roku 2020 polegającej na wytwarzaniu ciepła. Wskazać należy, że maksymalna kara w tym wypadku wynosiłaby (...) zł. Wnioskowana przez powoda wysokość kary 1000 zł nie spełnia kryteriów ustawowych, a ponadto trzeba mieć na względzie to, że kara nie może mieć wymiaru symbolicznego i że ma stanowić odczuwalną dolegliwość, aby mogła spełniać swoje funkcje.

Ustalając wysokość kary pieniężnej Prezes URE oceniając dotychczasową działalność powoda wziął pod uwagę fakt, że Przedsiębiorca nie był uprzednio karany za tego rodzaju naruszenie, jednakże ze względu na ustalenia ujawnione w toku postępowania administracyjnego dotyczące w szczególności drastycznej wielkości ujawnionego niedoboru, ilości dni, w których niedobór wystąpił oraz nieprzekazania przez Przedsiębiorcę Prezesowi URE informacji o tym niedoborze trafnie uznał, że okoliczność ta nie ma ważącego wpływu na wymiar kary.

Z tych wszystkich względów, stwierdzając nieskuteczność zarzutów podniesionych w odwołaniu przeciwko zaskarżonej decyzji oraz brak podstaw do uwzględnienia odwołania, na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c., Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że powód - jako przegrywający sprawę - zobowiązany jest do zwrotu pozwanemu kosztów procesu, na które złożyło wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł, ustalonej na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Ewa Malinowska